

কলখেতিৰ উনিষ্টকাৰী কীট-পতংগ

অন্য শস্যৰ দৰে কলগছতো বিভিন্ন ধৰণৰ পোক-পৰৱৰ্তী আক্ৰমণ কৰি বিস্তৰ ক্ষতিসাধন কৰে। অসমৰ কলখেতি আক্ৰমণ কৰা পোক-

আক্ৰমণৰ বাবে ফলৰ গুণাগুণ পৰিৱৰ্তন নহয় যদিও ফলবোৰৰ শৈবৃদ্ধিৰ বাধাপাণি হোৱা দেখা যায় আৰু বজাৰত এনেবোৰ কলৰ চাহিদা

পৰৱৰ্তী ভিতৰত গা-গচ বিঞ্চা পোক, মুঢ়া বিঞ্চা পোক, ফল আৰু পাত আঁচোৰা পোক, মোৰা পোক, ওকণি পোক আৰু শস্য কৃমিয়েই প্ৰধান।

যথেষ্ট পৰিমাণে কম হোৱা দেখা যায়।

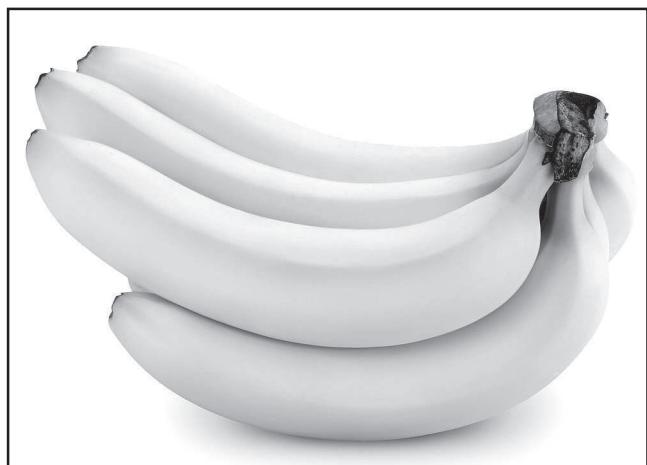
নিয়ন্ত্ৰণ ব্যৱস্থা

১) কলবাৰীখন ঘাঁঠ-বন চিকুণাই

হেষ্টৰত ২০ কিলোগ্ৰাম হাৰত প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। ইয়াৰ উপৰি মন্ত্ৰিটফছ ৪০ ই টি নামৰ ঔষধ ১ মিলিলিটাৰ প্ৰতি ১০ লিটাৰ পানীত মিহলাই কলৰ থোক ওলোৱাৰ লগে লগে আৰু সেই একে গাঢ়তাৰ ঔষধৰ দ্রবণ প্ৰথমবাৰ প্ৰয়োগ কৰাৰ ১৫ বৰ্ষ পাৰ ২০ দিনৰ অন্তৰত পুনৰবাৰ সম্পূৰ্ণৰূপে গচজোপাৰ সৈতে কলথোক ভালকৈ তিতি ঘোৱাকৈ স্প্ৰে' কৰাৰ লগতে ওচৰে-গাঁজৰে থকা বন-বাতত স্প্ৰে' কৰিবলৈ অধিক সুফল পোৱা যায়।

৩) শতকৰা ০.০৫ শক্তিযুক্ত মন্ত্ৰিটফছ ৪০ ই টি নামৰ ঔষধৰ মিশ্ৰণ ৩০ বৰ্ষ পাৰা ৫০ মিলিলিটাৰ এটা সৰু পাত্ৰত লৈ প্ৰতিজোপা কলগছৰ থুৰি অংশত প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। এনে কৰিবলৈ থুৰিত সোমাই থকা ফল আৰু পাত আঁচোৰা পোকবোৰ মৰি ধৰণস কৰিব পাৰি।

৪) অসম কৃষি

গৱেষণাৰ দ্বাৰা কপাহী কাপোৰৰ মোনা অথবা নীলা বঙ বৰ পলিথিনৰ মোনা ব্যৱহাৰ কৰি ফল আৰু পাত আঁচোৰা পোকৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত নোহোৱা কলৰ থোক চৰাবলৈ সক্ষম হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত পলিথিনৰ মোনাতকৈ কপাহী কাপোৰৰ ওপৰত থকা ডিল অংশত বচি এডালেৰে বাঞ্ছি দিব লাগে। মোনাবোৰ তলৰ ফালে শকত গজাল একোটাৰে বতাহ চলাচলৰ লগতে বৰষণুৰ পানী ওলাই যাব পৰাকৈ ১৫ বৰ্ষ পাৰা ২০ টামান ফুটা কৰি দিব লাগে। মোনাবোৰ আকৌ ২ পাৰা ৮ দিনৰ অন্তৰে অন্তৰে খুলি কলডিলৰ বাকলি, জাৰি-জোঁথৰ আদি পৰিষ্কাৰ কৰি পুনৰ আগৰ দৰে কলথোকত গিঞ্চাই দিব লাগে। এই দৰে কলথোক প্ৰায় পূৰ্ণ হ'লৈ অৰ্থাৎ ৩০ বৰ্ষ ৩৫ দিনৰ পাছত মোনাটো খুলি পেলাব লাগে। এই দৰে খুলি পেলোৱা মোনাবোৰ পুনৰ নতুনকৈ ওলোৱা কলৰ থোকত ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি।

এনেকৈ কেই টামান মোনা চিলাই ল'লে কল বাৰীখনৰ কলৰ থোকবোৰ ফল আৰু পাত আঁচোৰা পোকৰ আক্ৰমণৰ পৰা বক্ষা কৰিব পাৰি।

কলখেতিৰ প্ৰধান পোক-পৰৱৰ্তীৰ আক্ৰমণৰ লক্ষণ আৰু নিয়ন্ত্ৰণৰ ব্যৱস্থাসমূহ বিশদভাৱে আলোচনা কৰা হ'ল—

ফল আৰু পাত আঁচোৰা পোক

সাধাৰণতে ব'হাগ-জেঠ মাহৰ পৰা আহিন-কাতি মাহলৈকে ফল আৰু পাত আঁচোৰা পোকৰ আক্ৰমণ যথেষ্ট পৰিমাণে হোৱা পৰিলক্ষিত হয়। এই পোকৰ আক্ৰমণৰ সঠিকভাৱে প্ৰতিপালন নকৰা বাৰীত বেছিকৈ হোৱা দেখা যায় আৰু তাৰ পূৰ্ণ বয়স্ক পোকটোৱেহে কলগচজোপাৰ ক্ষতিসাধন কৰে। সাধাৰণতে কুমলীয়া পাত আৰু অগৈণত কলৰ বাকলিৰ হৰিঙ্কণাবোৰ খাই পেলায়। এই পোকবিধে সাধাৰণতে থোৰ ওলোৱা পাতৰ থুৰিত আশ্বয় লৈ হৰিঙ্কণাবোৰ আঁচুৰি আঁচুৰি খায়। ফলত কলথোক আৰু কুমলীয়া পাতবোৰ বুঢ়া পাতলৈ পৰিৱৰ্তন হোৱাৰ লগে লগে আঁচুৰি আঁচুৰি খোৱা অংশবোৰ সুস্পষ্ট মুগা বৰণৰ দাগলৈ কৰিব পাস্তৰিত হয়। এই বিধি পোকৰ

বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অন্তৰ্গত কাহিকুছিত থকা উদ্যান শস্য গৱেষণা কেন্দ্ৰৰ বিজ্ঞানীসকলে

মোনা ব্যৱহাৰ কৰি অধিক সুফল পাইছে। পাতল কপাহী কাপোৰ নাইবা নীলা বঙ বৰ পলিথিনলৈ

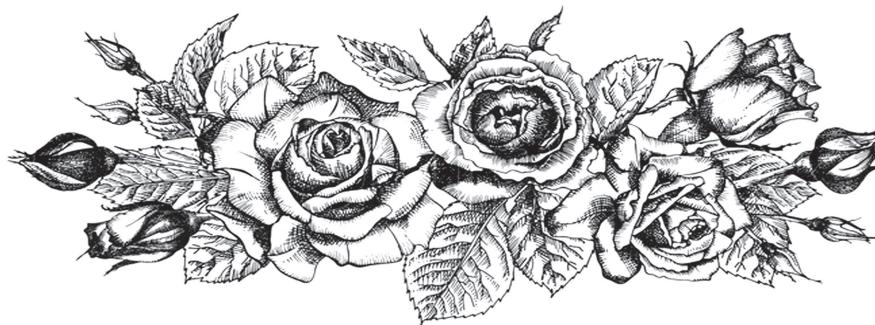

পঞ্চীবাজত সময়

এ সমবেদন নাথ দাস

পঞ্চীবাজত
সময় আহে
মাজে মাজে
জোনটোৱে হাঁহে
ডোকা কোবাই
উৰি যোৱা
দুটা চৰায়ে
কাজিয়া কৰে
দেভাগ বাতি
পঞ্চীবাজত উঠি
সময়ে খেলা কৰে,
চেলা হৈ যোৱা
জোনটোৱে হাঁহে

কোনোবাই দেখা
সাপোনত দুখ ফলিয়ায়
কান্দোনত
গাছৰ পাত সৰে
ধূলি উৰি যায়
বতাহৰ সতে
সময়ে
পঞ্চীবাজত উঠি
খেলা কৰে
দুখৰ দিনৰ দুখবোৰ
তেনেকৈয়ে আহে
পঞ্চীবাজত
দেভাগ বাতি
চেলা হৈ যোৱা জোনটোত।।

আয়োগ

এ টোলন তছা

সেমেকা শীতৰ বোকোচাত উঠি
আহিলে আয়োগ হয় সোণোৱালী
নিমাতী নিয়ৰৰ মায়াবী পৰশত
বঙ্গীয়াল ব'দলিৰ নাচোন মনোৰমা পথাৰত
সোণগুটিৰ ভৰত চৌপাশে বিনদীয়া সাজোন-কাজোন
প্ৰতিফলিত হৈছেহি চহা জীৱনৰ সেউজী সপোন।।

জাক জাক দারনীবোৱে হাতত কাচি লয়
পথাৰমুৰা যাত্রা কৰে এখোজ দুখোজকৈ
লিহিবি দুহাতেৰে মুঠি মুঠি কৰি
এডো দুডুৰাকৈ চপাই সোণগুটি
আবেলি পৰত বিবিয়াৰ ভৰত
হালি-জালি সোণগুটি ঘৰমুৰা হয়
বিণিকি বিণিকি অহা সুহৃবিৰ মাতত
পদুলিমুখত গৃহস্থই বাট চাই থাকে বৈ।।

বতাহৰ বিয়পে উলাহৰ ধল
চোতাল ভৰি পৰে শাওণৰ কষ্টৰ ফচল
মোজি দিয়া মৰণা দিয়া আৰু বাও দিয়া
আয়োগৰ খদমদম বৰ মোহনীয়া
সুখৰ এবুক জোনাকত আয়হাৰা হৈ
মাহেকৰ শেষত লাখিমীক ভঁড়ালত আদৰি লৈ
প্ৰতিজন কৃষকেই উলাহেৰেন-খোৱা পাতে
আৰু প্ৰাপ্তিৰ আনন্দত ধৰাখনি বজনজনায় সৰ্বত্রে।।

লেকাম

এ অজিত চন্দ্ৰ শৰ্মা

শক্র কোন মিত্ৰ কোন
বিপদতহে চিনি পায়,
নিৰ্বাচন আহিলে কিন্তু
ৰাজনীতিত চিনি নাপায়।।

মুখৰ লেকাম খুলি নেতাই
ইজনে সিজনক পাৰে গালি,
নিৰ্বাচন পাৰ হৈ গ'লৈ নেতাই
হোটেলত চাহ খায় মিলি-জুলি।।

কুটিল ৰাজনীতিৰ পাক
সাধাৰণ জনতাই নাপায় বুজি,
খন্দেকীয়া ৰাজনীতিৰ উৎসৱত
জনসাধাৰণে থাকো যুঁজি।।

প্ৰাক্তন

এ ড° মিমি দাস শহীকীয়া

সন্তোষ
প্ৰাক্তন হৈ ৰোৱা
নতুন হৈ যোৱা

সন্তোষ
নুবুজি নুবুজি বুজা
বুজি বুজি নুবুজা

বতাহত এৰি দিয়া কথা
কথা হৈ উৰিফুৰা বতাহ
কোনেও নেৰে নিজৰ বাট
কথাই বিচাৰে কথাৰ আঁত
আগলৈ যাব নোৱাৰি বুলি
ৰবও নোৱাৰি
উভতিৰ বিচাৰি ঘূৰিবও নোৱাৰি
প্ৰাক্তন হৈও হব নোৱাৰা
নতুন হৈও হৈ নোৱোৱা
অবুজ অনামী তাড়া
জীৱনৰ পৰম বিড়ম্বনা
মাজে মাজে ঘূৰা সূতাৰ পাক
তাতে খুপি খুপি খোজেৰে আগবাটে বাট
অৱশ্যক্তিৰ
চিনাকি নদীৰ চিৰস্তন ঘাট

অনুভূতিৰ স্বৰ

এ মৰী বৰা

মোৰ কিতাপৰ মাজত
আলফুল হৈ দিয়া
মা-দেউতাব ফটোখন দেখি
মাণি বাইদেৱে এদিন
সুধিছিল—
ঃ মা-দেউতাক পাহৰি যাবা
বুলি ভাবি কঢ়িয়াই লৈ
ফুবিছা নেকি-ফটোখন ?
এৰা ক'ব পৰা বহু কথাই
দেখোন ভৰাই তুলিছে মন
আৰু ক'ব নোৱাৰি কথাবোৰ...
হাদয়ত লৈ ফুবিছো
হাদয়ৰ বাবে
জীৱনৰ বাবে
এটি অনুভূতিৰ স্বৰধৰণি।।

এখন নেদেখা ছবি

এ মণিকা দাস

নেশ চলন্ত গাড়ীখনেৰে
নিশাৰ আন্ধাৰ ফালি গৈ থাকোতে
মোৰ চহৰ এৰা সময়ত কোনোৱা এটা নিৰ্জন
ষ্টেচনত বৈ গ'ল গন্তব্যৰ গাড়ী

নিসংগতাই আৱাৰি বখা এখন ছবি
স্বতঃস্ফূর্তকৈ দেখিছিলো সেইদিনা
অভিশাপে গ্রাস কৰা
বহু পাপৰ ঘৰ
নিসংগতাৰ নিশাৰোৰত
গাসিত হৈ আছে সিহঁত
গোৱৰ বেয়া পোৱা কিছুমান পোৱা মানুহ

খিৰিকীৰে চকুহাল দূৰলৈ লৈ গৈ
আকো এটা ষ্টেচনত দেখো
নিশাৰ নিৰ্জন ভোক কিছুমানে
ভোকৰ বাবে খুলি থৈছে লাজৰ আৱৰণ
আৰু কিছুমানে সেই লাজক
চাবুকেৰে কোবাই অৱশ কৰি পেলাইছে
জীৱনৰ প্ৰমাণ পত্ৰ
সেয়ে পোছাকযোৰ মূল্য এতিয়া
নুবুজে সিহঁতে
ক'লা ছাগলীজনীৰ কোলাই বোকাই
আনকি পেটতো বহে পোৱালি
পুনৰ উৎপন্নি ভৱিষ্যৎ লাজৰ

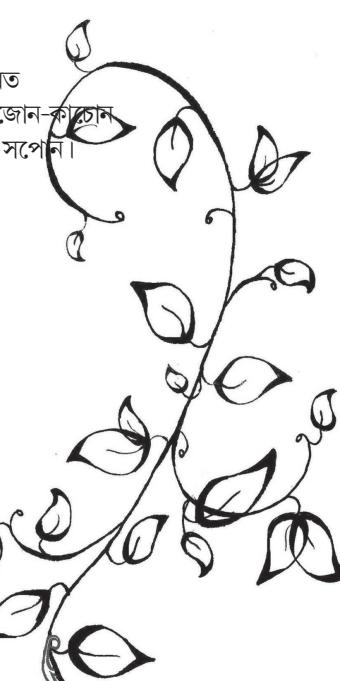
শতিকা গৰকা ককা-আইতাই
স্থুনিয়াহ এৰি এৰি কৈ গৈছিল
এয়া স্বাধীনতাৰ প্ৰমাণ
এয়া লুইতৰ চাপৰিৰ এৰাল পৰা মানুহ
সহস্ৰ জনতাৰ হৈ চৈৰ মূল্য নুবুজা পছ
ইহঁতৰ বোৰা চাৰনিত লুকাই থকা
ক'লা তেজৰ সংস্কাৰ

পানী মাটি, বায়ু হেৰৰাই
যীশুক চিনি নোপোৱা পোহৰক ভয় কৰা
সেই মৰিশালিব পৰা মানুহবোৰে
পোহৰৰ মন্ত্ৰ মাতি
শোকসন্ধা পাতে মানুহে দেখিলে
এয়া যে পৰাধীনতাৰ বৈভৱ
সভ্যতাৰ দাবীৰ এমুঠি ক'লা তৰা

সেউজীয়া আঁচলৰে

এ মনপ্ৰভা হাজৰিকা

সেউজীয়া আচলেৰে
খোপাত লৈ ওৰণি
ৰং-বিৰঙৰ ফুলেৰে
নিতো ভৰায় কৰণি
জানামে বাক কোন সেই বৰণী ?
ৰত্নগৰ্ভা আই
অসমী আমাৰ জননী।।
তেনে আইৰ উচুপনি
সহিৰ নোৱাৰি
আইৰ বুকুত জুলে যদি অগানি।।

অৱসৰ বিনোদন

জনজীৱনত জীৱন যাত্ৰাৰ সাংসাৰিক পৰিমণ্ডলত প্ৰতিজন ব্যক্তি একান্ত ব্যক্তিগত স্বার্থতে ব্যস্ত। প্ৰাণ ধাৰণৰ তাগিদাত মন-মগজু তথা দেহ-প্ৰাণ সংলিপ্ত হৈ পৰে। ভৰপয়োধিৰ পানচৈতে উঠি জীৱন-জীৱিকাৰ সন্ধানত বঢ়া বাওঁতে ঘাট-প্ৰতিঘাত, সংঘাত-আঘাতত জৰ্জৰ অৱস্থা হয়। তথাপি মানুহ মাত্ৰেই আদম্য শক্তিৰ অধিকাৰী। নজনক জনাৰ, নেদেখাক দেখাৰ, অগম্যলৈ গমন কৰাৰ প্ৰবল প্ৰয়াসী। লক্ষ্যপ্রাপ্তিৰ অভিলাষী সেনানী। বাস্তৱ জীৱনৰ সমৰ স্থলীত সংগ্ৰামৰ পাতনি মেলোতে পোৱা-নোপোৱা খতিয়ান,

বিপুল কুমাৰ ঠাকুৰ

পাই হেৰওৱাৰ বেদনা ইত্যাদি সমাহাৰত প্ৰত্যেকবে জীৱন পৰিক্ৰমাৰ লেখ অৱচেতনভাৱে আপোন-আপুনি অংকিত হয়। জীৱনৰ এই লেখ বা কৰ্মৰ প্ৰক্ৰমবিলাকে ব্যক্তিৰ দৃষ্টি, কৃষ্টি, সংস্কৃতি আৰু স্থিতিৰ বৰ্ণ নিৰ্ণয় কৰে। কিন্তু এইটো কথাও ধূৰণ যে প্ৰত্যেক ব্যক্তি সমাজ জীৱনৰ অংগাংগী। সেই সূত্ৰে কৰ্মৰ প্ৰক্ৰিয়াবিলাক মূলতঃ ব্যক্তিগত প্ৰচেষ্টাৰ ফলশৰ্তি হ'লে প্ৰত্যেকৰে প্ৰতিটো কৰ্মৰ প্ৰতিফলন সামাজিক পটভূমিত ভাস্বৰ হৈ পৰে। সেয়েহে সমাজ আৰু জনজীৱনৰ ব্যক্তিসমূহ একেটা মুদ্রাৰ ইপিটি আৰু সিপিটি হিচাপে চিহ্নিত হয়।

অন্যপক্ষে সামাজিক প্ৰেক্ষপটলৈ লক্ষ্য কৰিলে পৰিলক্ষিত হয় যে সমাজৰ প্ৰায়সংখ্যক জীৱন নিৰ্বাহৰ মৌলিক চাহিদা— অন, বন্ধু আৰু আশ্রয়স্থলে মুখ্য স্থান লাভ কৰে। তথাপি প্ৰত্যেকেই মেহনতৰ মাজতে আঞ্চলিক বাহাল ৰাখিবলৈ অহৰহ প্ৰচেষ্টা অব্যাহত বাছে। এনে মানসিকতাৰ অন্তৰালত মানুহৰ স্ব-স্থিতিৰ পৰা উৎৰ্ধৰণী হয়। সেয়েহে সচেতন ব্যক্তিসকলে দৈনন্দিন সচৰাচৰ কৰ্মৰ মাজতে আঁত উলিয়াই নিজৰ পৰ্যায় উত্তৰণ ঘটায়। মিছিল সমাজ তথা ভিত্তিতাৰ মাজত মানুহ সংযুক্ত হয়। সমাজ গঢ়াৰ সাঁকো সাজে। এনে প্ৰক্ৰিয়াত পৰিস্থিতিৰ লগত মোকাবিলা কৰোতে প্ৰত্যেকেই অনেক্যৰ মাজত ঐক্য, প্ৰীতি, সন্তোষ তথা সংহতিৰ অৰ্থে ধাৰক আৰু বাহকৰূপে পৰিগণিত হয়। এনে প্ৰক্ৰম বা বিষয়সমূহত আঞ্চনিয়োগ কৰোতে প্ৰত্যেকেই বিভিন্ন সংস্গৰ ফলত বিভিন্নভাৱে অভিজ্ঞ পুষ্ট হয়। জীৱনব্যাপী আহৰণ কৰা সেই অভিজ্ঞতাৰ স্বাদ আনক আস্থান কৰাৰ পাৰিলে অনেক দিশত সহায়ক হয়। অতীত প্ৰীতিয়ে মন আলোড়িত কৰে। আনন্দ মুহূৰ্তৰ সঞ্চালনে হাদ্যত পুলক জগায়। তেনে আন্তৰিক অনুভূতিৰ বিমল পৰিতৃপ্তি আনক অনুভূত কৰাৰ পাৰিলে কাৰ্য আৰু পৰিস্থিতিৰ সাপেক্ষে আগস্তক প্ৰজন্মাই বাটুলিবলৈ সমল পাৰ। এনে প্ৰক্ৰণ সম্পর্কত পৌচ্ছসকলৰ স্থিতি, কৰ্ম,

পৰ্যবেক্ষণ আৰু দায়িত্ব প্ৰকট হৈ প্ৰয়োগকাৰীসকলৰ অনেক লোক

অনেক ব্যক্তিৰ সংস্পৰ্শলৈ আহে। বহু পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হয়। তিতা-মিঠা বহু অভিজ্ঞতা লাভ কৰে। বাক শক্তিৰ মৌলিক স্বাধীনতা স্বয়ংত্ৰিয়ভাৱে লাভ কৰে। গতিকে সুদীৰ্ঘ জীৱনত আয়ত

সমাজৰ হিত সাধনৰ অৰ্থে অকপটে স্বীকাৰ কৰিব পাৰে। অনেক সময়ৰ অনেক ব্যক্তিৰ ব্যক্তিত্ব, উদ্দাৰ দৃষ্টিভঙ্গী, পৰিস্থিতি নিয়ন্ত্ৰণৰ কলা-কৌশল ব্যক্ত কৰিলে অনেক ক্ষেত্ৰত সহায়ক হয়। অৱশ্যে এনেক্ষেত্ৰত সদায় সতৰ্ক হোৱা বাঞ্ছনীয় যে কোনো ক্ষেত্ৰতে জাতীয় ঐক্য বিস্থিত নহয়, ব্যক্তি চৰিত হননৰ প্ৰভাৱ নপৰে, কাৰো সমান লাঘৱৰ নহয় আৰু প্ৰতিটো বিষয় দাশনিক তথা বৈজ্ঞানিক যুক্তিৰ আধাৰত প্ৰতিষ্ঠিত হয়। কোনো প্ৰসংগতে আৱেগে প্ৰাধান্য পাৰ নালাগে।

সম্প্ৰতি বৌদ্ধিক শক্তি প্ৰয়োগ কৰি জীৱন নিৰ্বাহ কৰা প্ৰতিজন ব্যক্তিয়ে যুক্তিযুক্ত তথা কলাত্মক ভাৱে স্ব-অভিমত প্ৰকাশ কৰিলে দেশৰ কাৰণেই মংগল। অৱসৰ বিনোদন আৰু অতীত প্ৰীতিৰ বোমছন বহনে ব্যক্তিৰ স্ব-স্থিতি প্ৰতিপন্থ কৰাৰ লগতে সমাজ গঢ়াৰ বুনিয়াদত যথেষ্ট অৱিহণা যোগেৱাৰ স্থল জলজল পটপট— যদিহে সমাজ পৰিক্ৰমাত উদুন্দ হৈ সময়ৰ সদ্ব্যৱহাৰ কৰিব পৰা যায়। কাৰণ জীৱন ব্যাপী আহৰণ কৰা অভিজ্ঞতাৰ অমূল্য সম্পদ জীৱন বস্তিৰ শলিতা নুমুৰাৰ লগতে লয় পাৰ। সময়ৰ বালিত খোজ পেলাই যাব পৰাটোৱেই মানুহৰ ধৰ্ম। অৱশ্যস্তাৰী মৃত্যুৰ ক্ষণগণি নিষ্কৰ্মত কাল অতিবাহিত কৰিলে ব্যক্তি জীৱনৰ পৰা সামাজিক পৰ্যায়লৈকে অপূৰণীয় ক্ষতি। সামাজিক পটভূমিৰ গতানুগতিক কৰ্ম একেটাৰ আঁৰত অন্য অনেক প্ৰক্ৰম উহুহ হৈ বয়। দুৰদৰ্শী ব্যক্তি একেজনৰ স্বাভাৱিক কৰ্মৰ অৱসৰৰ অস্তৰালত অনেক নতুন দিশ উন্মোচিত নোহোৱাকৈ নাথাকে।

পৰে।

অৱশ্যে প্ৰসংগক্ৰমে উল্লেখ কৰা সমীচীন হ'ব যে সমাজৰ কাৰ্যক শ্ৰমজীৱীসকলৰ গবিষ্ঠ সংখ্যক নিৰক্ষৰ। তেনে পৰ্যায়ৰ ব্যক্তিসকলে দেহৰ শক্তি থকা পৰ্যান্ত কৰ্মৰত হৈ পৰে। বিশ্বাম আৰু আহৰণ মাজত সম্পৰ্ক উপলক্ষ নহয়। তদুপৰি চাৰিক্ৰিক বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ সুকুমাৰ কলা সমন্বয়ীয় মানসিক তৃপ্তি তথা চিন্তাৰ বিকাশৰ পৰা বিৰত থাকে। এনে গোৱাচীয় সকলৰ মাজেৰে প্ৰায়সকলৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাও স্বচল পৰ্যায়ত নাথাকে। গতিকে ক্ষেত্ৰভেদে মানসিক শক্তি প্ৰয়োগত প্ৰতিবন্ধকতা আহি পৰে। ইয়াৰ বিপৰীতে বৌদ্ধিক শক্তি প্ৰয়োগ কৰি জীৱন-জীৱিকাৰ পাতনি মেলা ব্যক্তিসকলে সময় অনুযায়ী কৰ্মত প্ৰিৱষ্ট হয়। ভৰিষ্যৎ কৰ্মৰ আঁচনি প্ৰস্তুত কৰি লয়। শ্ৰম আৰু সময়ৰ মূল্যায়নৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰে। সেয়েহে এনে পৰ্যায়ৰ লোকে জীৱনৰ মূল্যায়নৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়ে। সেয়েহে এনে পৰ্যায়ৰ লোকে জীৱনৰ পৌচ্ছসকলৰ কাৰ্য আৰু পৰিস্থিতিৰ সাপেক্ষে আগস্তক প্ৰজন্মাই বাটুলিবলৈ সমল পাৰ। এনে প্ৰক্ৰণ সম্পর্কত পৌচ্ছসকলৰ স্থিতি, কৰ্ম,

কৰা বিভিন্ন শিক্ষা প্ৰশিক্ষণ, কাৰ্যপঞ্চালীৰ পদ্ধতিৰ, ব্যক্তিগত মত-অভিমত আদি

পাঠশালাত কৰিতা পুথি 'ৰ'দৰ ছাতি ভালপোৱাৰ বৰষুণ' উন্মোচন

অসম ভূমি সেৱা, পাঠশালাঃ কৰিতাৰ মূল উৎসই হৈছে মানুহ-সমাজ। কৰিতা পথাৰত, জংঘলত, বজাৰত, কলেজৰ কেণ্টিনত, বোৱাতী নৈৰ পাৰত, মাইক্ৰো স্টেইন ভালত, প্ৰেয়সীৰ চকুত ইত্যাদি সকলোতে সৃষ্টি হ'ব পাৰে। এই বক্তব্য বিশিষ্ট কৰি অনুভৱ তুলসীৰ। দেওবাৰে পাঠশালাৰ আজাদ ভৱন প্ৰেক্ষাগৃহত ডা পংকজ কলিতাই ব'দৰ ছাতি ভালপোৱাৰ বৰষুণ' নামৰ কৰিতা পুথিখন আনুষ্ঠানিকভাৱে উন্মোচন কৰি অনুভৱ তুলসীয়ে কৰিতাক এক শক্তিশালী সৃষ্টি বুলি অভিহিত কৰি কৰিতা মানৱ সমাজৰ এক সম্পদ বুলি প্ৰকাশ কৰে। লেখক পুলু কুমাৰ শৰ্মাই তাঁত ধৰা অনুষ্ঠানটো বন্ধি প্ৰজননেৰে শুভাৰস্ত কৰে আহুন খিয়েটোৰ প্ৰয়োজক কৃষণ বয়ে। ভাগৱতৰ শ্লোক পাঠ কৰে বিনীতা দাসে। ভবানীপুৰ আঞ্চলিক মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ডো মুকুন্দ শৰ্মাৰ সংগ্রালনাত অনুষ্ঠিত সভাখনত বজালীৰ মহকুমা আৰক্ষী বিষয়া বিৰিপিং বৰা, ভট্টদেৱ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধ্যাপিকা ডো বিনীতা বৰা দেৱচৌধুৰী, বজালী উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ অৱসৰপাণ্প অধ্যক্ষ ধীৰেণ তালুকদাৰে উপস্থিত থাকি

চিকিৎসক হৈয়ো কৰিতা সৃষ্টি মনোনিৰেশ কৰা কৰি ডা: পংকজ কলিতাই এনে প্ৰচেষ্টাৰ শলাগ জ্ঞাপন কৰি উদগণিমূলক ভাষণ প্ৰদান কৰে। কৰি ডা: পংকজ কলিতাই আদৰণি ভাষণ প্ৰদান কৰি কৰিতা পুথিখনৰ বিষয়ে চমু ব্যাখ্যা আগবঢ়ায়। সভাখনত আখৰ প্ৰকাশৰ তৰফৰ পৰা কমল কুমাৰ মেধিয়েও ভাষণ আগবঢ়ায়। অনুষ্ঠানটিত বিশিষ্ট কৰি ভূমি সংৰক্ষণ বিভাগৰ ডি এফ ও গিৰেন গোপ, গিৰুমণি তালুকদাৰ, নিলীম আকাশ কাশ্যপা, গৱিমা ভৰদ্বাজে একোটাকৈ কৰিতা পাঠ কৰাৰ উপৰিও ডো বিনীতা বৰা দেৱচৌধুৰীয়ে উন্মোচিত পুথিখনৰ এটি কৰিতা পাঠ কৰে। উপস্থিত কাব্য প্ৰেমী ৰাইজক অনুষ্ঠানত একোটাকৈ গছ বুলিও প্ৰদান কৰা হয়। শ্ৰেষ্ঠ শলাগ জ্ঞাপন কৰে লেখকৰ সহধৰ্মণী ডা: প্ৰকৃতিৰাণী কলিতাই। উল্লেখ যে কৰি ডা: পংকজ কলিতাই তেওঁৰ মাত্ৰ প্ৰভাৱতী কলিতাৰ চৰণ চুই অনুষ্ঠানটোত তেওঁক সমৰ্পণ জনায়। অনুষ্ঠানত অধিবক্তা গিৰিধৰ চৌধুৰী, চিকিৎসক ক্ৰমে হিতেশ তালুকদাৰ, ৰাপম চৌধুৰী, বাজেন্দ্ৰ নাথ ডেকা, দিষ্টী চৌধুৰী, কৰি সুবোধ চৌধুৰীক বজালী উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ অৱসৰপাণ্প অধ্যক্ষ ধীৰেণ তালুকদাৰে উপস্থিত থাকি

মুখ্যমন্ত্ৰী দিব্যাংগজন আত্মনির্ভৰ আঁচনি

প্ৰথম পৰ্যায়ত অৰ্ধনৈমিত্তিক দিব্যাংগ ব্যক্তিৰ পৰিয়ালক সাড়ুবি লোৱা হ'ব

লক্ষ্য

- দিব্যাংসকলক মহাদ্বাৰা গাঞ্জী এনবেগাৰ অধীনত
বিশেষ জৰুৰ কাৰ্ড প্ৰদান কৰিবছৰি ১০০ দিনৰ মজুবিভিত্তিক
অনাকোশলী কৰ্মসংস্থান নিশ্চিত কৰা
- কৃষি আৰু কৃষিভিত্তিক জীৱিকা অৰ্জনৰ ক্ষেত্ৰত
প্ৰয়োজন অনুসৰি বহনক্ষম ব্যক্তিগত সম্পদ সৃষ্টিৰ জৰিয়তে
দিব্যাংসকলৰ পৰিয়ালৰ জীৱিকাৰ পথ সুগ্ৰাম কৰা
- জীৱিকাৰ উত্তৰণেৰে দিব্যাংসকলক সামাজিক আৰু
অৰ্ধনৈতিক সুৰক্ষা প্ৰদান কৰা

এই অভিযানৰ অধীনত

- অহা ১৫ জানুৱাৰী, ২০২১ চনৰ ভিতৰত দিব্যাংসকলৰ
তালিকা প্ৰস্তুত কৰি ৩১ জানুৱাৰী, ২০২১ চনৰ ভিতৰত
বিশেষ জৰুৰ কাৰ্ড প্ৰদানৰ বাবে বিশেষ অভিযান আৰম্ভ কৰা হ'ব
- দিব্যাংসকলৰ বাবে ২৪ টা কৰ্মসূচী যুগ্মত কৰা হৈছে
- বহনক্ষম জীৱিকাৰ বাবে ব্যক্তিগত সম্পদৰ তালিকা প্ৰস্তুত কৰা হৈছে

পঞ্জীয়ন আৰু গ্রামোভয়ন বিভাগ, অসম

পঞ্জীয়ন কৰক
assam.mygov.in | /mygovassam

Janasanyog/2989/20

Follow us @diprassam

 <https://dipr.assam.gov.in/>

তথ্য আৰু জনসংযোগ সংখালকালয়, অসমৰ দ্বাৰা প্ৰচাৰিত

মহৎ গ্রন্থ শিশু মনক হিংসাৰ পৃথিবীৰ পৰা আঁতৰাই বাখিৰ পাৰে

এই কথা আমি সকলোৱে
জানো যে শিশুসকলৰ মন অতি
পৰিত্ব। তেওঁলোকৰ মনত কোনো
ধৰণৰ কল্যাণতা নাথাকে। নাথাকে
কোনো ধৰণৰ উচ্চ-নীচ
ভেদভাৱ। শিশুসকলক ভৱিষ্যতৰ
বাবে যি ধৰণে গঢ় দিয়া হয়
সেই ধৰণে গঢ় লয়। সেয়ে
তেওঁলোকক পিতৃ-মাতৃয়ে সৰুৰে
পৰাই সৎ চিন্তা, সুস্থ আদৰ্শৰ দ্বাৰা
চালিত হ'বলৈ শিকাব লাগে।
শিশুহ্বত্বৰ মনত আনৰ প্ৰতি হিংসা,
বিভেদ, বৈয়ম্বৰ ভাৱে যাতে ঠাই
ল'ব নোৱাৰে তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য বাখি
শিশুসকলক শিশু উপযোগী মহৎ
গ্ৰন্থবোৰ পঢ়ি বলৈ দিব লাগে।
কিয়নো মহৎ গ্ৰন্থ অধ্যয়নে মানুহৰ
অস্তৰক বিশালতা প্ৰমাণ কৰে।
মানুহক মানুহ হিচাপে চালৈ
শিকায়, সৰ্বোপৰি গ্ৰন্থ অধ্যয়নে
মানুহক কৰি তোলে কোনটো সৎ,
কোনটো অসৎ, কোনটো সুন্দৰ,
কোনটো অসুন্দৰ তাক বিশ্লেষণ
কৰিব পৰা ক্ষমতাৰ অধিকাৰী।
কোনো মহৎ গ্ৰন্থই শিশুসকলক
হিংসা আৰু বিভেদৰ আদী পাঠ
নিদিয়ে। ই মাঠোঁ আমাক সমিল-
মিলেৰে জীয়াই থাকি এক সুস্থ
জীৱন-যাপন কৰিবলৈহে শিক্ষা
দিয়ে।

কেৱল গ্ৰন্থ অধ্যয়নেহে যে
শিশুসকলৰ মত এক্য আৰু শান্তিৰ
ভাৱ জগাই তোলাত অৱিহণা
যোগায় তেনে নহয়, খেল
খেমালিয়েও এই ক্ষেত্ৰত বৰ
গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে।
খেল-খেমালিৰ লগতে বিভিন্ন
ধৰণৰ সাংস্কৃতিক কাৰ্যসূচীত
যোগদানৰ জৰিয়তে এক সুস্থ
চিন্তাৰ অধিকাৰী হৈ ভৱিষ্যৎ
জীৱনৰ বাবে বাট বুলিবলৈ প্ৰেৰণা
পায়। খেল-খেমালিৰ লগতে এই
সাংস্কৃতিক কাৰ্যসূচীবিলাকত

অংশগ্ৰহণ কৰি বিভিন্ন ঠাইৰ মানুহৰ
সৈতে ভাৱ বিনিময় কৰিবলৈ
সুযোগ পোৱাৰ ফলত শিশু মনত
সামিধ্য লাভৰ সুযোগ দিব লাগে।

ইয়াৰ উপৰিও শিশু সমাৰোহৰ
দৰে অনুষ্ঠান পাতি, শিশুৰ মনত
শান্তি সমাৰোহ ত ভিন ভিন
প্ৰদেশৰ বা ভিন ভিন অঞ্চলৰ
বিভিন্ন গীত-মাত-নাচ আদী
পৰিৱেশৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিলৈ
ভাল। মইনা পাৰিজাত চ'ৰা, শিশু

অৰু একতাৰ ৰাণী হোৱা দেখা
যায়। সেইবাবে শিশুক মহাপুৰুষৰ
জীৱন আৰু আদৰ্শ সম্পর্কে
ভালদৰে অৱগত কৰিব লাগে।

গোয়েণিকা হাজৰিকা

এই কথা উল্লেখ কৰা
নিষ্পয়োজন যে আমাৰ ঘৰখন
হৈছে প্ৰথম পঢ়াশালি। ঘৰখনত

বিদ্যালয়ৰ শিক্ষকসকল সচেতন
হ'ব লাগিব।

শিশুৰ বাবে বিশিষ্ট ব্যক্তিৰ
সামিধ্য লাভ এটা মহৎ কাম।
শিশুক বৰেণ্য ব্যক্তিৰ লগত
সামিধ্য লাভৰ সুযোগ দিব লাগে।
এনে সুযোগ গ্ৰহণ মেলাবোৰেও দিব
পাৰে। ঘোৱা ২০০০ চনত
অৱেষাই অনুষ্ঠিত কৰা শিশু আৰু
গ্ৰন্থৰ বসন্ত উৎসৱত বিশিষ্ট ব্যক্তিৰ
সামিধ্য লাভে মোক (আমাক)
বিশেষভাৱে উৎসাহিত কৰিব
পাৰিছে। বিশিষ্ট কৰি নীলমণি
ফুকনৰ ব্যক্তিগত পুথিভৰাল দৰ্শন
আৰু তেখেতৰ লগত হোৱা
অন্তৰঙ্গ আলাপে আমাৰ দৰে
শিশুক সমাজ তথা ব্যক্তি জীৱন

চৰকাৰ, বেচৰকাৰী প্রতিষ্ঠান আৰু
সদাশয় ব্যাঙ্কিয়ে উদ্যোগ ল'ব
লাগে।

শিশুৰ মনত শান্তি আৰু
একতাৰ ভাৱ জগাই তোলাৰ
ও পৰতেই দেশৰ শিশুসকলৰ
ভৱিষ্যৎ নিৰ্ভৰ কৰিব। কিয়নো,
আজিৰ শিশু কাইলৈ দেশৰ
নাগৰিক। দেশৰ ভৱিষ্যৎ উজ্জল
কৰিবলৈ হ'লৈ শিশুৰ মনত শান্তি
আৰু একতাৰ ভাৱ জন্ম হ'বই
লাগিব। আজি বোৱা গছ ডাল
লহপহকৈ বাঢ়ি আহিলেহে কাইলৈ
সেই গছডালে ছাঁ দিব।

(সেই সময়ত এই প্ৰবন্ধৰ
লেখিকা গোয়েণিকা গুৱাহাটী
বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আদৰ্শ বিদ্যালয়ৰ
দশম শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰী আছিল।)

বিজ্ঞান সমাৰোহ আদিত বিভিন্ন
ঠাইৰ শিশুৰে মনৰ ভাৱ আৰু চিন্তা
প্ৰকাশ কৰিব পাৰে।

শিশুৰে ভাল পোৱা আন এবিধ
মাধ্যম হৈছে সাধুকথা। বিভিন্ন
দেশৰ সাধুকথাবোৰ শিশুক শুনাৰ
লাগে। কাৰণ শিশুৰে এনেবোৰ
সাধু কথাত থকা নীতি-বচনৰ পৰা
শান্তি আৰু একতাৰ ভাৱ গ্ৰহণ
কৰিবলৈ অনুপ্রাণিত হ'ব।

মহাপুৰুষৰ জীৱনী পাঠ শিশুৰ
বাবে মূল্যবান সম্পদ।
মহাপুৰুষসকলৰ জীৱনীত শান্তি

দিয়া শিক্ষাই শিশুৰ মনত
সুদূৰপ্ৰসাৰী প্ৰভাৱ পেলায়। ঘৰৰ
মূৰবৰী হিচাপে পিতৃ-মাতৃয়ে
নিজৰ সন্তানক শান্তিপূৰ্ণ জীৱন-
যাপনৰ যে বিকল্প নাই সেই কথা
ভালদৰে শিকাব লাগে।
তেওঁলোকক এই কথাও শিকাব
লাগে যে একতাৰ হৈ নিজৰ
লগতে দেশৰ বিকাশত সহায়
কৰিব পাৰে।

শিশুসকলৈ যাতে
বিজ্ঞানসম্বন্ধ চিন্তাৰ অধিকাৰী হৈ
উঠে তাৰ বাবে ঘৰখনৰ লগতে

সম্পর্কে বুজাত বহু পৰিমাণে
সহায় কৰিব। সেইদৰে বিশিষ্ট
শিল্পী, সাহিত্যিক ডো বীৰেন্দ্ৰ নাথ
দত্ত দেৱকো এই কাৰ্যসূচীত লগ
পাই আমি উপকৃত হৈছো।
অৱেষাৰ এনে প্ৰচেষ্টাই শিশুৰ
মনত শান্তি আৰু একতাৰ ভাৱ
জগাই তোলাত নিঃসন্দেহে সহায়
কৰিব।

শিশুৰ মনত শান্তি আৰু
একতাৰ ভাৱ বোপণ কৰাত
সহায়ক হোৱা যিকোনো
অনুষ্ঠানেই উদ্যাপন কৰিবলৈ

কেৱল গ্ৰন্থ
অধ্যয়নেহে যে
শিশুসকলৰ মত
এক্য আৰু শান্তিৰ
ভাৱ জগাই তোলাত
অৱিহণা যোগায়
তেনে নহয়, খেল
খেমালিয়েও এই
ক্ষেত্ৰত বৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ
ভূমিকা পালন কৰে।
খেল-খেমালিৰ
লগতে বিভিন্ন ধৰণৰ
সাংস্কৃতিক কাৰ্যসূচীত
যোগদানৰ জৰিয়তে
এক সুস্থ চিন্তাৰ
অধিকাৰী হৈ
ভৱিষ্যৎ জীৱনৰ
বাবে বাট বুলিবলৈ
প্ৰেৰণা পায়।